

זוהר היומי

תיקוני הזוהר – דף נ"ב ע"ב

תקונא עשרין, וחד ועשרין

♦ הקטע מתחיל בדף הקודם (נ"ב ע"א) ומסתיים בדף זה ♦

טקסט התיקונים

אִיהִי שְׁלִימָא בְּפִקּוּדֵין דְּעֵשָׂה, אֲתָמֵר בָּהּ (שִׁיר ד' ז') כִּלְהָ יִפָּה רַעֲיָתִי וּמוֹם אֵין בָּהּ, בְּהֵוֹא זְמַנָּא שְׂרִיא שֵׁם יְהו"ה עָלֶיהָ, וְאֲתָמֵר בָּהּ (דְּבָרִים כח י') וְרָאוּ כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי שֵׁם יְהו"ה נִקְרָא עָלֶיהָ וַיֵּרְאוּ מִמֶּנָּה, וּמִמַּנּוּ דְכָבֵד וְעֲרָקִין דִּילִיָּהּ וּמִמַּנּוּ דְטָחוּל וְעֲרֻבֻבָא בִישָׂא דִילִיָּהּ, מִתְּכַפֵּינן תַּחוּת לְבָא דְתַמָּן נִשְׁמַתָּא.

תרגום לעברית

בְּזִמְנֵן הַגְּלוּת, כָּל הַמַּמְנִים שֶׁל אַמּוֹת הָעוֹלָם וְעַרְב רַב, נֶאֱמַר בָּהֶם הָיוּ צָרִיָּה לְרֹאשׁ אוֹיְבֵיהָ שָׁלוֹ, צָרִיָּה וְדָאִי הֵם עַרְב רַב, עָלֵיהֶם נֶאֱמַר שְׂרִיָּה סוֹרֶרֶם וְחֻכְרֵי גִנְבִים, כָּלוּ אוֹהֵב שָׁחַד וְגוֹמֵר. אוֹיְבֵיהָ שָׁלוֹ, אֱלוּ עָשׂוּ וַיִּשְׁמָעֵאל וְשִׁבְעִים הַמַּמְנִים, שֶׁהֵם כָּלֵם בְּשָׁלוֹה וּבְעֵשֶׂר, וַיִּשְׂרָאֵל בְּדַחַק בְּעֲנִיּוֹת, וּמִשּׁוֹם זֶה אוֹי לְעוֹלָם כְּשֶׁנִּבְלָעוּ בְּעֲרֻבֻב רַע, וּמִי גֵרָם שֶׁנִּבְלָעוּ בְּמַעֲיָהֶם וְלֹא נוֹדַע כִּי בָּאוּ אֶל קִרְבָּנָהּ? מִשּׁוֹם שֶׁמַּעֲשִׂיהֶם הָרָעִים בִּידֵיהֶם, זֶהוּ שְׁפָתוֹב וַיִּתְּעַרְבוּ בְּגוֹיִם וַיִּלְמְדוּ מַעֲשִׂיהֶם, כְּמוֹ כֵּן הַנִּשְׁמָה, הִיא כְּנִסְתַּת יִשְׂרָאֵל, כְּשֶׁהִיא שְׁלֵמָה בְּמִצּוֹת עֲשָׂה, נֶאֱמַר בָּהּ כִּלְהָ יִפָּה רַעֲיָתִי וּמוֹם אֵין בָּהּ. בְּאוֹתוֹ זִמְנֵן שׁוֹרָה שֵׁם יְהו"ה עָלֶיהָ, וְנֶאֱמַר בָּהּ וְרָאוּ כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי שֵׁם יְהו"ה נִקְרָא עָלֶיהָ וַיֵּרְאוּ מִמֶּנָּה, וְהַמַּמְנִים שֶׁל הַכָּבֵד וְהָעוֹרָקִים שָׁלוּ וְהַמַּמְנִים שֶׁל הַטָּחוּל וְהָעֲרֻבֻב הָרַע שָׁלוּ, נִכְנָעִים תַּחַת הַלֵּב שֶׁשֵּׁם הַנִּשְׁמָה.

וְאִם נִשְׁמָתָא אִיהִי מִתְטַנְפָּא (ס"א פגימא) בְּחוּבִין, אוּ גִרַע מִינָה אֲפִילוּ פְקוּדָא חֲדָא מֵאִינוּן פְּקוּדִין, כְּמָה דְּאוּקְמוּהָ מְאִירִי מִתְנִיתִין עֲבִירָה מְכַכָּה מְצוּה, בְּהֵהוּא אֲתֵר (נ"א אבר) דְּשָׂרְיָא עֲבִירָה וְאֶסְתַּלַּק מְצוּה מִנִּיה, הֵהוּא אֲכָר אִיהוּ פָגוּם, וְאִיהוּ מוּם דְּנִשְׁמָתָא, בְּגִינִיה לֹא שָׂרְיָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עַל נִשְׁמָתָא, הֵדָא הוּא דְכָתִיב (ויקרא כא יח) כָּל אֲשֶׁר בּוֹ מוּם לֹא יִקְרָב, נִשְׁמָתָא דְאִית בָּהּ מוּם בְּחַד מֶרַמ"ח פְּקוּדִין דִּילָהּ לֹא אֶתְקָרִיבַת בְּגִינִיה לְגַבִּי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא.

תרגום לעברית

וְאִם הַנִּשְׁמָה מְטַנְפֶּת (פגומה) בְּחֻטָּאִים אוּ חֶסֶר מְמַנָּה אֲפִילוּ מְצוּה אַחַת מֵאוּתָן מְצוּוֹת, כְּמוֹ שֶׁבְּאֲרוּהָ בַעֲלֵי הַמִּשְׁנָה עֲבָרָה מְכַכָּה מְצוּה, בְּאוּתָו מְקוּם (איבר) שְׁשׁוּרָה עֲבָרָה וְהֶסְתַּלְקָה מְצוּה מְמַנּוּ, אוּתָו אֵיכָר הוּא פָגוּם, וְהוּא מוּם הַנִּשְׁמָה, בְּגִלְלוּ לֹא שׁוּרָה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַנִּשְׁמָה. זֶהוּ שְׁפָתוֹב כָּל אֲשֶׁר בּוֹ מוּם לֹא יִקְרָב, נִשְׁמָה שְׁיֵשׁ בָּהּ מוּם בְּאַחַד מֶרַמ"ח מְצוּוֹת שָׁלָה, לֹא נִקְרַבַת בְּגִלְלוּ אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

טקסט התיקונים

אֲבָל נִשְׁמָתָא מְסַטְרָא דְשְׁכִינְתָּא לִית בָּהּ מוּם, הֵדָא הוּא דְכָתִיב (שיר ד ז) כָּלָה יָפָה רַעֲיָתִי וּמוּם אֵין בָּהּ, אִם יֵצֵר הָרַע בְּעֵי לְקַרְבָּא לְהֵהוּא אֲתֵר, כִּיּוֹן דְּשְׁכִינְתָּא שְׂרִיא תַמָּן דְּאִיהִי נִשְׁמָתָא, אֲתֵמַר בָּהּ (במדבר א נא) וְהִזָּר הַקָּרֵב יוֹמֶת, בְּגִין דְּעֵלָה אֲתֵמַר (ישעיה מב ח) אֲנִי יְהו' הוּא שְׁמִי וּכְבוֹדִי לְאַחַר לֹא אֶתָּן, דְּהֵיִינוּ אֵל אַחַר אֵל זָר, דְּנִשְׁמָתָא אִיהִי יְקָרִיָּה, וְאִיהִי תוֹשְׁבַתְהָ, דְּבָהּ מְשַׁבַּח בְּרַ נֶשׁ לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּצִלוּתָא בְּכָל יוֹמָא בְּכַמָּה תוֹשְׁבָתָן וְהוֹדָאָן, וּבְגִין דָּא אֲנִי יְהו' הוּא שְׁמִי וּכְבוֹדִי לְאַחַר לֹא אֶתָּן וְתַהֲלֵתִי לְפָסִילִים, אֵלִין שְׁבָעִין מְמַנָּן, דְּלֹא יְהִיב לֹון קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא רְשׁוֹ לְשִׁלְטָאָה עֵלָה, דְּאִינוּן עֲרָקִין דְּכָבֵד דְּאִיהוּ אֵל אַחַר, טְחוּל נָחַשׁ יוֹתֶרֶת הַכָּבֵד אֲשֶׁת זְנוּנִים, בְּתֵר

דַּעֲבִידַת זִיוְפָא (נ"א נאופא) עִם אֱלֹהִים אַחֲרִים, וּפְלִיגַת דְּמָא דִּילָה דְּאִיהִי תַמְצִית דִּילָה לְכָל עֲרָקִין, שְׁיֹרָא קָרִיבַת לְגַבֵּי טַחֹל דְּאִיהוּ בַּעֲלָה כְּסִיל, דְּלֹא נָטִיל טַחֹל אֱלֹא תַמְצִית (נ"א שמרים) דְּדְמָא, וְלֹא יְהִיב לִיה מְדְמָא אַחֲרָא, וּבְגִין דָּא אַתְקֹרִיאַת יוֹתֶרַת הַכְּבֵד, בְּגִין דְּלֹא יְהִיב לִיה אֱלֹא שְׁיֹרִין, וְכַבֵּד אִיהוּ קְטְרוּגָא דְרִיאָה, דְּסָלִיק לְגַבֵּי לְבָא נֹרָא מְנִיָּה, וְאִי לֹאוּ דְנָשִׁיב בֵּיה כְּנָפֵי רִיאָה, הָוָה אוֹקִיד לְלָבָא (וְהוּא אוֹקִיד כָּל גּוּפָא נֹרָא דְלָבָא), הַדְרָא דְכֻנְתָּא לוֹיְתָן, לְקַבֵּל חֵלֶב טָמֵא, וְעַלִּיה אַתְמַר אֲפִילוּ נְחָשׁ כְּרוּךְ עַל עֲקֵבוֹ לֹא יַפְסִיק, אֲבָל עֲקָרֵב פּוֹסֵק, שְׂרָף אִיהוּ מָרָה קְטְרוּגָא דְרִיאָה, בְּגִין דְּמָרָה אִיהִי שְׂרִיפַת כָּל גּוּפָא.

תרגום לעברית

אֲבָל הַנִּשְׁמָה מַצֵּד הַשְּׂכִינָה אֵין בָּהּ מוֹם. זֶהוּ שְׂכָתוֹב כְּלָף יָפָה רַעֲיָתִי וּמוֹם אֵין בָּהּ. אִם יֵצֵר הָרַע רוּצָה לְקָרֵב לְאוֹתוֹ מְקוֹם, כִּיּוֹן שְׂשִׁכְנָה שׁוֹרָה שָׁם, שְׁהִיא הַנִּשְׁמָה, נֹאמֵר בָּהּ וְהִזֵּר הַקָּרֵב יוֹמַת, מִשּׁוּם שְׁעַלְיָה נֹאמֵר אֲנִי יְהו"ה הוּא שְׁמִי וְכַבּוּדִי לְאַחַר לֹא אֶתֶן, דְּהִינּוּ אֵל אַחֵר אֵל זֶר, שְׁהַנִּשְׁמָה הִיא כְּבוֹדוֹ וְהִיא תִשְׁבַּחְתּוּ, שְׁבַח מְשַׁבַּח הָאָדָם אֶת הַקָּדוֹשׁ כְּרוּךְ הוּא בְּתַפְלָה בְּכָל יוֹם בְּכַמָּה תִשְׁבַּחוֹת וְהוֹדָאוֹת, וּמִשּׁוּם זֶה אֲנִי יְהו"ה הוּא שְׁמִי וְכַבּוּדִי לְאַחַר לֹא אֶתֶן וְתַהֲלֵתִי לַפְּסִילִים, אֱלֹה שְׁבָעִים הַמְּמַנִּים שְׁלֹא נָתַן לָהֶם הַקָּדוֹשׁ כְּרוּךְ הוּא רְשׁוֹת לְשַׁלֵּט עָלֶיהָ, שְׁהֵם עוֹרְקֵי הַכְּבֵד שְׁהוּא אֵל אַחֵר, טַחֹל - נְחָשׁ, יוֹתֶרַת הַכְּבֵד - אֲשֶׁת זְנוּנִים, אַחֵר שְׁעִשְׁתָּה זִיוָךְ (נֹאוֹף) עִם אֱלֹהִים אַחֲרִים, וְחִלְקָה אֶת הַדָּם שְׁלָהּ, שְׁהוּא הַתַּמְצִית שְׁלָהּ, לְכָל הָעוֹרְקִים, מְקַרִּיבָה אֶת הַשְּׁיֹר לְטַחֹל שְׁהוּא בַּעֲלָה הַכְּסִיל, שְׁהַטַּחֹל אֵינּוּ נוֹטֵל אֱלֹא אֶת תַּמְצִית (שְׁמֵרִים) הַדָּם, וְלֹא נוֹתֵן לוֹ מִדָּם אַחֵר, וּמִשּׁוּם זֶה נִקְרָאת יוֹתֶרַת הַכְּבֵד, מִשּׁוּם שְׁלֹא נוֹתַנָּת לוֹ אֱלֹא שְׁיֹרִים, וְהַכְּבֵד הוּא קְטְרוּגָא שֶׁל הָרָאָה, שְׁעוֹלָה לְלֵב אֵשׁ מְמַנּוּ, וְאִם לֹא שְׁנוֹשְׁבִים בּוֹ כְּנָפֵי רִאָּה, הִיא שׁוֹרָף

את הלב (והיה שורף את כל הגוף, האש של הלב). הדקים שסביב הכנתא לזיתו, כנגד
חלב טמא, ועליו נאמר אפלו נחש כרוך על עקבו לא יפסיק, אבל עקרב פוסק, שרף
הוא מרה, הקטרוג של הראה, משום שמרה היא שרפת כל הגוף.

טקסט התיקונים

בגין דא תקיעה שברים ותרועה אינון תבירו דלהון, ועלייהו אתמר (תהלים פט טז)
אשרי העם יודעי תרועה יהו'ה באור פניה יהלכון, מאי פניה אלין תקיעה שברים
ותרועה, דאינון תקיעה חוורו דאנפין, שברים סומקו דאנפין, תרועה ירוקא דאנפין,
וכה נפקין ישראל מן גלותא, בזמנא דמתהפכין אנפין דישראל לירוקא כאתתא
עופרא.

תרגום לעברית

בגלל זה תקיעה שברים תרועה הם השבר שלהם, ועליהם נאמר אשרי העם יודעי
תרועה יהו'ה באור פניה יהלכון. מה זה פניה? אלו תקיעה שברים ותרועה, שאותם
תקיעה - לכן הפנים, שברים - אדם הפנים, ותרועה - ירקת הפנים, וכה יוצאים
ישראל מן הגלות בזמן שמתהפכים פני ישראל לירק כאשה מעברת.

טקסט התיקונים

ובאלין תלת גוונין נהרא שרגא דאיהי גר יהו'ה נשמת אדם (משלי כ כז), מאי אדם
יו'ד ה'א וא'ו ה'א, תלת גוונין דשרגא, ותלת גוונין אלין אינון לבושין לתלת
אבהן, דאינון חוור סומק ירוק, גוון אוכמא איהי קדרותא דלהון, ועלה אתמר (ישעיה
נ ג) אלביש שמים קדרות, ובהון מתלבשין הו'ה, תכלת לבושא דאת י' דאיהו תכלית
דכלא, גר איהו י', שלהובא דסליק מניה ו', ונענועא דיליה הכא והכא דא ה'ה.

ובשלש הגונים הללו מאיר הנר, שהוא נר יהו"ה נשמת אדם. מה זה אדם? יו"ד ה"א וא"ו ה"א, שלש צבעי הנר, ושלש הגונים הללו הם לבושים לשלש האבות, שהם לבן אדם וירק. גון שחר הוא הקדרות שלהם, ועליה נאמר אלפיש שמים קדרות, ובהם מתלבשים הו"ה. התכלת, הלבוש של אות י' שהוא תכלית הכל, נר הוא י', השלהבת שעולה ממנו ו', והנענוע שלו כאן וכאן זה ה"ה.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (נ"ג ע"א) ◆

טקסט התיקונים

ולסטרא אחרא אית נר חשוכא דגיהנם, ואית ליה תלת גוונים, גוון סומק דא כבד, עשו הוא אדום (בראשית לו א), מרה גוון ירוק, טחול גוון שחר, ועליה אתמר (שם כז א) ותכהין עיניו מראות, וסימניה באלין גוונים שקערורות (ויקרא יד לז) ירקרקות או אדמדמות ומראיהן שפל מן הקיר, שפל הוא גוון אוכם, דאתמר

תרגום לעברית

ולצד האחר יש נר חשוך של גיהנם, ויש לו שלשה גונים, גון אדם זה כבד, עשו הוא אדום, מרה גון ירק, טחול גון שחר, ועליה נאמר ותכהין עיניו מראות, וסימנה בגונים הללו, שקערורות ירקרקות או אדמדמות ומראיהן שפל מן הקיר. שפל הוא גון שחר, שנאמר בו ושפלה איננה מן העור והיא כהה, והיא השפלות של הנשמה בגוף, ג'ר, (כאשר) נשמה ורוח ונפש מתגלים בכבד מרה וטחול, כל אותם איברי הגוף, שהם העם הקדוש, כלם דחוקים במרירות, משום שהנשמה, המקום שלה במח, יונה קדושה, נשמה, נשר, שביונה הוא מתפרנסת בכמה תפלות ועבודות. הספינה של היונה קרקפת, וכמה ממנים יש בספינה הוא שמנהיגים אותה, והם אונים עינים חטם ופה, שבעה ממנים הם, ועולים לשבעים לשון שהיו בספינה של יונה.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.

